

Ապագան Ամերիկայի համար և 2020 թվականի հուլիսի 18 — Թիվ յոթ

Աղեղնավորները

Jeff Pippenger

2023-09-25

Վերջերս մի հոդվածում մենք անդրադարձանք Եսայի քսաներկուսի «տեսիլքի հովտի բեռին»: Այնտեղ մենք «տեսիլքի հովիտը» բնորոշեցինք որպես աշխարհագրական խորհրդանիշ՝ «վերջին օրերում» լաոդիկեցիների և փիլադելփիացիների միջև եղած տարբերության: Այն, ինչը հիմար լաոդիկեցի կույսերին կապեց խրճերի մեջ կործանման կրակների համար, «աղեղնավորներն» էին: Աստվածաշնչյան մարգարեության աղեղնավորները ներկայացնում են իսլամը:

Եվ Աստված ասաց Աբրահամին. «Թող դա քո աչքերում ծանր չլինի տղայի և քո աղախնի պատճառով. այն ամենում, ինչ Սառան ասել է քեզ, լսիր նրա ձայնը, որովհետև Իսահակի միջոցով պիտի կոչվի քո սերունդը: Եվ աղախնի որդուց ևս ազգ պիտի շինեմ, որովհետև նա քո սերունդն է»: Եվ Աբրահամը առավոտյան վաղ վեր կացավ, հաց և մի տիկ ջուր առավ ու տվեց Ագարին՝ դնելով նրա ուսին, նաև տղային, և արձակեց նրան: Եվ նա գնաց ու մոլորվեց Բերսաբեի անապատում: Եվ երբ տիկի ջուրը վերջացավ, նա երեսային գցեց թփերից մեկի տակ: Եվ գնաց ու նստեց նրա դիմաց՝ բավական հեռու, ինչպես աղեղնաձիգի մի նետարձակի չափ, որովհետև ասում էր. «Թող չտեսնեմ երեսայի մահը»: Եվ նստեց նրա դիմաց, բարձրացրեց իր ձայնը և լաց եղավ: Եվ Աստված լսեց տղայի ձայնը, և Աստծու հրեշտակը երկնքից կանչեց Ագարին ու ասաց նրան. «Ի՞նչ է քեզ, Ագար, մի՛ վախեցիր, որովհետև Աստված լսել է տղայի ձայնը այնտեղ, ուր նա է: Վեր կաց, վերցրու տղային և բռնիր նրան քո ձեռքով, որովհետև նրան մեծ ազգ պիտի դարձնեմ»: Եվ Աստված բացեց նրա աչքերը, և նա տեսավ մի ջրհոր. գնաց, տիկը ջրով լցրեց և խմեցրեց տղային: Եվ Աստված տղայի հետ էր, և նա մեծացավ, բնակվեց անապատում և դարձավ աղեղնավոր: Ծննդոց 21:12-21.

Հագարի որդին՝ Իսմայելը, պետք է դառնար իսլամի ազգի հայրը, և նա ներկայացված էր որպես «աղեղնավոր»: Իսմայելի առաջին հիշատակությունը բացահայտում է նրա դերը աստվածաշնչյան մարգարեության մեջ:

Եվ Տիրոջ հրեշտակը նրան ասաց. «Ահա դու հղի ես և որդի պիտի ծնես, և նրա անունը Իսմայել պիտի կոչես, որովհետև Տերը լսեց քո նեղությունը: Եվ նա վայրենի մարդ պիտի լինի. նրա ձեռքը՝ ամեն մարդու դեմ, և ամեն մարդու ձեռքը՝ նրա դեմ. և նա պիտի բնակվի իր բոլոր եղբայրների ներկայությամբ»: Ծննդոց 16:11, 12.

Իսլամի ազգը «ամեն մարդու դեմ» պիտի լինի, և «ամեն մարդու ձեռքը» «նրա դեմ» պիտի լինի: «Վայրի» թարգմանված բառը արաբական վայրի ավանակն է, ուստի մարգարեության խորհրդանիշ որպես Իսմայելի սկզբից իսկ նա կապված է «ձիազգիների ընտանիքի» հետ, և նա աշխարհի բոլոր ազգերին պիտի համախմբի իր

ազգի դեմ:

Միլլերականները ճանաչեցին, որ Հայտնության իններորդ գլխի երեք վայերը ներկայացնում են իսլամի մարգարեական պատմությունը, և այդպես վարվելով՝ նրանք տեսանելիորեն պատկերեցին իսլամը որպես ձի՝ Ամբակումի երկու սրբազան աղյուսակների վրա էլ: Այդ քարտեզները «ուղղորդված էին Տիրոջ ձեռքով» և մարգարեացվել էին Ամբակումի երկրորդ գլխում: Մերժել այն ճշմարտությունը, որ իսլամը ներկայացված է Հայտնության ութերորդ գլխի տասներեքերորդ խոսքի երեք վայերով, նշանակում է մերժել Մարգարեության Հոգին և Ամբակումին: Դա թե՛ Աստվածաշնչի, թե՛ Մարգարեության Հոգու մերժում է:

Եվ տեսայ ու լսեցի մի հրեշտակ, որ թռչում էր երկնքի միջով և բարձր ձայնով ասում էր. «Վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ երկրի բնակիչներին՝ այն մյուս փողերի ձայների պատճառով, որոնք պիտի հնչեցնեն այն երեք հրեշտակները, որ դեռ պիտի փողահարեն»: Հայտնություն 8:13.

Մերժել ճշմարտությունը նշանակում է լինել կործանման կրակներին դատապարտված, և Ադվենտիզմը ճշմարտության իր աստիճանական մերժումը սկսեց 1863 թվականին: Իսլամն այն հարցն է, որ երրորդ վայի ընթացքում աշխարհի բոլոր ազգերին համախմբում է: Այս միասնությունը պատկերվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, որը, որպես յոթ որոտների առաջին սահմանանշան, պետք է նաև ներկայացնի յոթ որոտների վերջին սահմանանշանը: «Վերջին օրերում» յոթ որոտների վերջին սահմանանշանը կիրակնօրյա օրենքն է, ապա երրորդ վայը շուտով գալիս է: Ազգերին բարկացնող գործությունը Իսլամն է, և վերջին օրերում Իսլամը բարկացրեց ազգերին 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, սակայն նրանք միաժամանակ «զսպված» էին: Այդ ժամանակ վերջին անձրևը սկսեց շաղ գալ՝ նախապես ազդարարելով այն լիակատար հեղումը, որ տեղի է ունենում, երբ հարսը պատրաստում է իրեն:

«Այդ ժամանակ, մինչ փրկության գործը մոտենում է իր ավարտին, նեղություն պիտի գա երկրի վրա, և ազգերը պիտի գայրանան, սակայն պիտի զսպված լինեն, որպեսզի չխանգարեն երրորդ հրեշտակի գործին: Այդ ժամանակ պիտի գա «ուշ անձրևը», այսինքն՝ Տիրոջ ներկայությունից եկող զովացումը, որպեսզի գործություն տա երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն ձայնին և սրբերին պատրաստի կանգնելու այն ժամանակամիջոցում, երբ յոթ վերջին պատուհասները պիտի թափվեն»: Վաղ Գրվածքներ, 85:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսվեց կենդանիների դատաստանը, ազգերը բարկացան Միացյալ Նահանգների դեմ իսլամի հարձակման պատճառով, և վերջին անձրևը սկսեց տեղալ: Դատաստանը սկսվում է Աստծո տնից, և Աստծո տան դատաստանն ավարտվում է Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամով, ապա սկսվում է Աստծո մյուս հոտի դատաստանը: Այս առավել կարևոր ճշմարտության հետ շատ բան է առնչվում, սակայն այս ճշմարտությունները լավ փաստագրված են «Habakkuk's Tables» շարքում: Կարևոր էր այս ամենը այստեղ՝ հոդվածում, ներկայացնել, նախքան Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի պատմությանը վերադառնալը:

Եվ նույն ժամին մեծ երկրաշարժ եղավ, և քաղաքի տասներորդ մասը ընկավ, և երկրաշարժի մեջ մարդկանցից յոթ հազար հոգի սպանվեցին. իսկ մնացորդը սարսափեց և փառք տվեց երկնքի Աստծուն: Երկրորդ վայր անցավ. և ահա երրորդ վայր շուտով գալիս է: Հայտնություն 11:13, 14.

«Մեծ երկրաշարժը», որ Ֆրանսիական հեղափոխության ժամանակ նշանավորեց Ֆրանսիայի ազգի տապալումը, ներկայացնում է Միացյալ Նահանգների տապալումը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Ազգային ուրացությանը պետք է հաջորդի ազգային կործանումը, և երբ Միացյալ Նահանգները կործանվի, ամբողջ երկիրը մինչև իր խորքերը կսասանվի, ուստի և՛ «երկրաշարժի» խորհրդանիշը: Այդ ժամանակ «երրորդ վայր շուտով գալիս է»: Իսլամը երկու սրբազան աղյուսակների վրա նույնացվում է որպես Հայտնություն իննի առաջին և երկրորդ վայ, և եթե առաջին վայր Իսլամն է, և երկրորդ վայր Իսլամն է, ապա երրորդ վայր ևս պետք է Իսլամը լինի, որովհետև երկու վկաների վկայությամբ մի բան հաստատվում է: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները կրկին կհարվածվի Իսլամի կողմից:

Եզեկիելի ոսկորների հովտի մասին խոսելով՝ Քույր Ուայթը արձանագրում է հետևյալը:

«Հրեշտակները պահում են չորս հողմերը, որոնք ներկայացված են որպես մի կատաղի ձի, որ ձգտում է պոկվել ու սուրալ ամբողջ երկրի երեսով՝ իր ճանապարհին բերելով կործանում և մահ:»

«Պիտի՞ ննջենք հավիտենական աշխարհի իսկ եզրին: Պիտի՞ լինենք բթացած, սառը և մեռած: Ո՛հ, երանի թե մեր եկեղեցիներում Աստծո Հոգին և շունչը փչվեր Նրա ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք կանգնեին իրենց ոտքերի վրա և ապրեին: Մենք կարիք ունենք տեսնելու, որ ճանապարհը նեղ է, և դուռը՝ անձուկ: Բայց երբ անցնում ենք անձուկ դռնով, նրա լայնությունն անսահման է»: Manuscript Releases, հատոր 20, 217.

«Չորս հողմերի» պատգամը, որ ոտքի է կանգնեցնում Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու մարգարեներին, Աստվածաշնչյան մարգարեության բարկացած ձիու պատգամն է, ինչպես այն ներկայացված է աստվածաշնչյան վկայության ողջ ընթացքում, և նաև տեսանելիորեն պատկերված է Ամբակումի երկու սուրբ տախտակների վրա: Այն պատգամը, որ Եղիային և Մովսեսին ոտքի է կանգնեցնում, երրորդ վայի պատգամն է, որը նրանց ոտքի կանգնելուց հետո շուտով գալիս է, որովհետև երբ կիրակնօրյա օրենքը հասնի, և իսլամը կրկին հարվածի, Մովսեսն ու Եղիան բարձրացվում են որպես դրոշ ազգերի համար:

Իսլամի երրորդ վայր նաև յոթերորդ փողն է: Յոթերորդ փողի հնչեցման սկիզբը եղավ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, երբ դատաստանը սկսվեց:

Այլ յոթերորդ հրեշտակի ձայնի օրերում, երբ նա պիտի սկսի փող հնչեցնել, Աստծո խորհուրդը պիտի իրագործուի, ինչպես որ նա ավետել է իր ծառաներին՝ մարգարեներին: Հայտնություն 10:7.

«Յոթերորդ հրեշտակի ձայնի օրերը» քննչական դատաստանի օրերն են, որ սկսվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Այն ժամանակ սկսվեց մեռյալների դատաստանը: Երբ երրորդ վայրը շուտով գա, յոթերորդ փողի հնչեցումը դարձյալ նշանավորվում է: Այս հնչեցումը քննչական դատաստանի սկիզբը չէ, այլ Աստծո տան դատաստանի ավարտը և Աստծո մյուս հոտի դատաստանի սկիզբը:

Եվ յոթերորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, և երկնքում հնչեցին մեծ ձայներ, որ ասում էին. «Այս աշխարհի թագավորությունները եղան մեր Տիրոջ և նրա Քրիստոսի թագավորությունները, և նա պիտի թագավորի հավիտյանս հավիտենից»: Եվ քսանչորս երեցները, որոնք նստած էին Աստծու առաջ իրենց աթոռների վրա, ընկան իրենց երեսների վրա և երկրպագեցին Աստծուն՝ ասելով. «Գոհություն ենք մատուցում քեզ, ո՛վ Տեր Աստված Ամենակալ, որ կաս, և էիր, և գալու ես. որովհետև դու վերցրեցիր քո մեծ գորությունը և թագավորեցիր»: Հայտնություն 11:15–17.

«Աստծո խորհուրդը» Քրիստոսն է մեր մեջ՝ փառքի հույսը, որ ավարտին է հասնում այն ժամանակահատվածում, երբ Մովսեսն ու Եղիան կանգնում են և հարություն են առնում Աստծո Խոսքից բխող մի պատգամի միջոցով, որը նույնացնում է իսլամը: Եթե պատգամն ընդունվում է, այն մի հոգի է կապում երկնային շտեմարանի համար, բայց նրանց համար, ովքեր մերժում են պատգամը, այն իսլամի աղեղնավորների պատգամն է, որ նրանց խուրձ-խուրձ է կապում, որպեսզի այրվեն կործանման կրակներում: Յոթերորդ փողի պատգամը կնքում է հարյուր քառասունչորս հազարը՝ նախքան նրանց բարձրացվելը որպես դրոշ՝ Աստծո մյուս հոտը ներս բերելու համար: Հարություն առած երկու մարգարեները նախ պետք է կնքվեն, նախքան աշխարհը կարողանա զգուշացվել:

«Սուրբ Հոգու գործն է աշխարհին համոզել մեղքի, արդարության և դատաստանի վերաբերյալ: Աշխարհը կարող է նախազգուշացվել միայն այն ժամանակ, երբ տեսնի, որ նրանք, ովքեր հավատում են ճշմարտությանը, ճշմարտությամբ սրբագործված են և գործում են բարձր ու սուրբ սկզբունքներով՝ բարձր, վեհ իմաստով ցույց տալով այն սահմանագիծը, որ բաժանում է Աստծու պատվիրանները պահողներին նրանցից, ովքեր ոտնահարում են դրանք: Հոգու սրբագործումն ընդգծում է այն տարբերությունը նրանց միջև, ովքեր ունեն Աստծու կնիքը, և նրանց, ովքեր պահում են կեղծ հանգստյան օր: Երբ փորձությունը գա, հստակ կերպով կերևա, թե որն է զազանի նշանը: Դա կիրակի պահելն է: Նրանք, ովքեր ճշմարտությունը լսելուց հետո շարունակում են այս օրը սուրբ համարել, կրում են մեղքի մարդու ստորագրությունը, որը խորհեց փոխել ժամանակներն ու օրենքները: Bible Training School, December 1, 1903.»

Երբ հարյուր քառասունչորս հազարը բարձրացվեն որպես դրոշ ժողովուրդների համար, ժողովուրդները պիտի բարկանան: Այն գորությունը, որ Աստվածաշնչի մարգարեության մեջ բարկացնում է ժողովուրդներին, իսլամն է: Իսլամը կրկին պիտի հարվածի Միացյալ Նահանգներին կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Եվ ազգերը բարկացան, և Քո բարկությունը եկավ, և մեռյալների ժամանակը՝ որ դատվեն, և որ վարձատրություն տաս Քո ծառաներին՝ մարգարեներին, և սրբերին, և նրանց, որ վախենում են Քո անունից՝ փոքրերին ու մեծերին, և կործանես նրանց, որ

կործանում են երկիրը: Եվ Աստծու տաճարը բացվեց երկնքում, և Նրա տաճարում երևաց Նրա ուխտի տապանակը. և եղան կայծակներ, և ձայներ, և որոտումներ, և երկրաշարժ, և մեծ կարկուտ: Հայտնություն 11:18, 19.

Այս մարգարեական իրադարձությունների շարքից հետո Հովհաննեսը ներկայացնում է այն եկեղեցին, որը պիտի լինի դրոշանիշը:

Եվ երկնքում երևաց մի մեծ նշան. արևով զգեստավորված մի կին, և լուսինը՝ նրա ոտքերի տակ, և նրա գլխին՝ տասներկու աստղերից կազմված պսակ: Եվ նա հղի էր ու աղաղակում էր ծննդաբերության երկունքների մեջ՝ տանջվելով ծննդաբերելու համար: Հայտնություն 12:1.

Այստեղ եկեղեցին, որ սպանվեց, ոտնակոխ եղավ, հարություն առավ և այնուհետև վեր է առնվում երկինք, մինչ Աստծո դրոշը փայլում է արևի փառքով: Նրանք կանգնած են լուսնի վրա՝ ներկայացնելով իրենց պսակի վրա եղած տասներկու աստղերի ստվերը: Այդ ստվերը հին Իսրայելի տասներկու ցեղերն են, որոնք նախատիպում էին և արտացոլում այն տասներկու աշակերտներին, որոնք նրա պսակի տասներկու աստղերն են: Պատկերում հին Իսրայելի սկիզբը նախատիպում է հին Իսրայելի վախճանը:

Կինը պատրաստվում է երեխա ծնել, ինչը նույնացնում է Քրիստոսի ծնունդը հին Իսրայելի վերջում, իսկ այժմ ներկայացնում է այն հեթանոսների ծնունդը, որոնք դուրս են գալիս Բաբելոնից և միանում հարյուր քառասունչորս հազարին: Հենց որ Եղիան և Մովսեսը բարձրացվում են որպես դրոշ, նա ծնում է Աստծու մյուս հոտը, որը պիտի արձագանքի դրոշին:

«Աշխարհը կարող է միայն զգուշացվել»՝ տեսնելով հարյուր քառասունչորս հազարը որպես դրոշ բարձրացված այն ճգնաժամի ընթացքում, որը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Նրանք, ովքեր դուրս են գալիս Բաբելոնից և կանգնում են հարյուր քառասունչորս հազարի հետ, ներկայացված են որպես մեծ բազմություն: Հայտնություն յոթում գտնվող այդ երկու խմբերը Պայծառակերպության լեռան վրա ներկայացված են Մովսեսով և Եղիայով, և Աստծու հաղթական եկեղեցին, որ հարություն է առնում և որպես դրոշ բարձրացվում, այդ վերջին ճգնաժամային ժամանակահատվածում միավորվում է Աստծու մյուս հոտի հետ, որոնք այն ժամանակ դեռ Բաբելոնում են:

Լսեցե՛ք Տիրոջ խոսքը, դուք, որ դողում եք նրա խոսքից. Ձեր եղբայրները, որ ասում էին ձեզ, որ վտարում էին ձեզ իմ անվան պատճառով, ասում էին. «Թող Տերը փառավորվի»: Բայց նա պիտի երևա ձեր ուրախության համար, և նրանք պիտի ամաչեն: Աղմուկի ձայն՝ քաղաքից, ձայն՝ տաճարից, Տիրոջ ձայնը, որ հատուցում է իր թշնամիներին: Նախքան նա երկունքի մեջ ընկներ, ծնեց. նախքան նրա ցավը գար, արու զավակ ծնեց: Ո՞վ է լսել այսպիսի բան, ո՞վ է տեսել այսպիսի բաներ: Մի թե երկիրը պիտի ծնունդ տա մեկ օրում, կամ մի թե ազգը պիտի ծնվի միանգամից. որովհետև հենց որ Միոնը երկունքի մեջ ընկավ, ծնեց իր որդիներին: Մի թե ես պիտի հասցնեմ ծննդի, և չտա՞մ ծնունդ բերել, ասում է Տերը. մի թե ես, որ

տալիս եմ ծնունդ բերել, պիտի փակե՞մ արգանդը, ասում է քո Աստվածը:
Ուրախացե՛ք Երուսաղեմի հետ և ցնծացե՛ք նրա համար, բոլոր դուք, որ սիրում եք նրան. ուրախացե՛ք մեծ ուրախությամբ նրա հետ, բոլոր դուք, որ սգում եք նրա համար, որպեսզի ծծեք և հագենաք նրա մխիթարությունների ստինքներից, որպեսզի կաթ ծծեք և հրճվեք նրա փառքի առատությունից: Որովհետև այսպես է ասում Տերը. «Ահա ես խաղաղությունը դեպի նրան պիտի տարածեմ գետի պես, և ազգերի փառքը՝ հորդահոս առվի պես. այն ժամանակ դուք պիտի ծծեք, պիտի կրվեք նրա կողերի վրա և պիտի օրորվեք նրա ծնկների վրա: Ինչպես մեկին, ում մայրը մխիթարում է, այնպես ես պիտի մխիթարեմ ձեզ, և դուք պիտի մխիթարվեք Երուսաղեմում: Եվ երբ այս տեսնեք, ձեր սիրտը պիտի ուրախանա, և ձեր ոսկորները պիտի ծաղկեն խոտի պես. և Տիրոջ ձեռքը հայտնի պիտի լինի իր ծառաների հանդեպ, իսկ նրա բարկությունը՝ իր թշնամիների հանդեպ»: Եսայիա 66:5–14.

Նրանք, որ ծնվում են, երբ վեր են բարձրանում երկինք, նրանք են, որ վտարվել են իրենց եղբայրների կողմից, որոնք ասել են նրանց: Նրանց եղբայրները, որոնք ասել են նրանց և ուրախացել նրանց մահվան վրա, նրանք են, որ ասում են, թե հրեաներ են, բայց չեն: Նրանք Սատանայի ժողովարանից են, որոնք մարգարեաբար պիտի երկրպագեն այն դրոշի ոտքերի առաջ, որը կազմված է «Բսրայելի վտարանդիներից»:

Եվ Նա դրոշակ պիտի բարձրացնի ազգերի համար, պիտի հավաքի Բսրայելի վտարանդիներին և պիտի ի մի բերի Հուդայի ցրվածներին երկրի չորս ծագերից: Եսայիա 11:12:

«Դու կարծում ես, թե նրանք, որ երկրպագում են սրբերի ոտքերի առաջ (Հայտնություն 3:9), ի վերջո պիտի փրկվեն: Այստեղ ես պետք է չհամաձայնեմ քեզ հետ, որովհետև Աստված ինձ ցույց տվեց, որ այս խումբը հավատքի անունը կրող աղվենտիստներ էին, որոնք հեռացել էին, և «վերստին իրենց համար խաչեցին Աստծու Որդուն և հրապարակավ ամոթի մատնեցին նրան»: Եվ «փորձության ժամին», որը դեռ գալու է՝ յուրաքանչյուրի ճշմարիտ բնավորությունը երևան հանելու համար, նրանք պիտի իմանան, որ հավիտյանս կորած են, և հոգեկան տառապանքով համակված՝ պիտի խոնարհվեն սրբերի ոտքերի առաջ»: Word to the Little Flock, 12.

Ով ականջ ունի, թող լսի, թե ինչ է Հոգին ասում եկեղեցիներին: